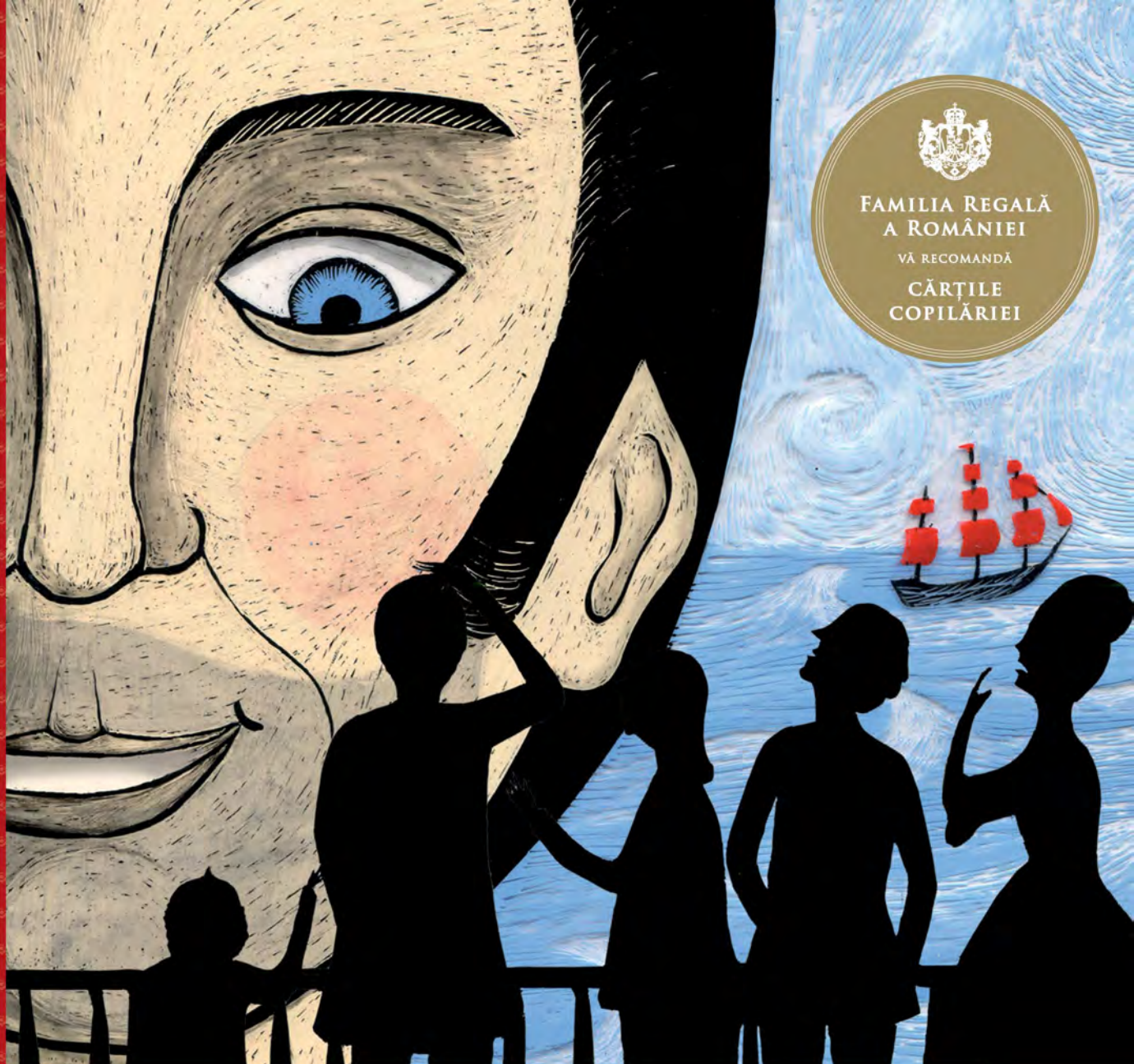




FAMILIA REGALĂ
A ROMÂNIEI

VĂ RECOMANDĂ

CĂRȚILE
COPILĂRIEI



CĂLĂTORIILE LUI

Gulliver

REPOVESTIRE DE

JONATHAN COE

SAVE
THE
STORY

Curtea
veche

Cu mai bine trei sute de ani în urmă, trăia un om cu nume ciudat. Îl chema Lemuel Gulliver.

Gulliver lucra ca medic pe vasele care părăseau Anglia, navigând în jurul lumii pentru a face comerț. Era o îndeletnicire primejdioasă. Apele mărilor erau uneori agitate, furtuna nu le ocolea și, nu de puține ori, vasele erau purtate în locuri neștiute de marinari, locuri care nici măcar nu existau pe hartă.

Gulliver își lăsase acasă, în Anglia, soția și copiii. Dar n-avea încotro, trebuia să colinde lumea în lung și-n lat, ca să câștige bani. De altfel, nutrea o mare dragoste pentru călătorii și o nestăpânită curiozitate de a vedea locuri noi.

Aceasta este povestea călătoriilor lui Gulliver, călătorii care-i vor dezvălui patru țări uimitoare și care-i vor schimba pentru totdeauna sentimentele față de semenii săi.

Cea dintâi călătorie a lui Gulliver s-a petrecut în 1699. Corabia pe care se afla și-a ridicat pânzele din Bristol, navigând către Indiile de Vest. A fost o călătorie foarte lungă, care a durat șase luni, la capătul cărora vasul a suferit un accident îngrozitor. A eșuat, ciocnindu-se de o stâncă uriașă din mijlocul oceanului, și astfel a fost distrus în întregime.

Mulți marinari au murit, dar Gulliver a izbutit să înoate până la țărmul unei insule ciudate.



După ce-a ajuns pe plajă, de-abia târându-se, a căzut într-un somn adânc, răpus de oboseală.

Când s-a trezit, după multe ore de somn, și-a dat seama că era întins pe spate și nu mai putea să se miște. A observat că era legat de pământ cu sute de fire tari. Chiar și părul îi fusese legat. Soarele era atât de puternic, încât abia mai vedea. Gulliver a început să simtă că i se mișcă ceva pe piept. A privit în jos, gândindu-se că era o insectă sau un șoricel, dar mare i-a fost mirarea când a descoperit cu totul altceva. Era un omuleț, îmbrăcat în niște haine elegante de mare preț, nu mai mare decât un creion. Omulețul era urmat de aproape patruzeci de tovarăși care mișunau pe pieptul lui Gulliver. Când i-a văzut, acesta a răcnit de spaimă atât de tare, încât mulți dintre ei au căzut pe jos, răniți, lovindu-se de pietricelele de pe plajă.

Gulliver a tras de firele cu care era legat, reușind astfel să-și elibereze un braț și să-și întoarcă puțin capul. Dar imediat omuleții și-au scos armele, atacându-l cu niște săgeți minuscule care-i provocau niște înțepături și usturimi atât de îngrozitoare, că a început să urle de durere. Firește că i-ar fi putut ucide cu ușurință pe omuleți, dar n-avea de gând s-o facă. Așa că le-a dat a înțelege că nu le vrea răul.

Aceștia au înțeles și au adus o scară și o platformă de lemn lângă urechea lui, ca să poată ajunge până la el și să-i vorbească.

Apoi un purtător de cuvânt i-a ținut un discurs lung pe limba lor. Gulliver nu înțelegea mare lucru — de fapt, de-abia putea să-l audă, pentru că omulețul avea o voce foarte pițigăiată —, dar și-a dat seama că voiau să-l ia prizonier și să-l ducă în capitala ținutului lor. Astfel, Gulliver și-a spus că era mai bine să facă întocmai cum îi cereau aceștia.

În tot acest timp, el le făcea semne că tare i-ar prinde bine niște mâncare. Omuleții veniseră deja pregătiți să-l hrănească și au început să i se plimbe pe piept, către gura sa, încărcăți cu pâine, carne și vin. Aduseseră cele mai mari porții pe care le-au putut găsi: porci și miei fripți întregi, niște pâini cât capul lor și cele mai mari găleți din ținut pline cu vin. Dar pentru Gulliver era ca și cum ar fi mâncat niște firimituri și ar fi băut dintr-un degetar.

După acest ospăț, omuleții au petrecut mult timp construind o căruță de lemn îndeajuns de mare, cât să-l poată căra pe Gulliver de-acolo. Așa se face că l-au legat de căruță, iar căruța a fost trasă până în



capitală de o mie și ceva de cai dintre cei mai puternici din tot ținutul. Călătoria a durat mai bine de cinci ore, deși orașul se întindea la o distanță de numai o milă. La marginea orașului, era un templu părăsit, uriaș, iar omuleții au spus că acesta era cel mai bun loc de dormit pentru Gulliver. Au dezlegat sforile cu care fusese legat și i-au pus în jurul piciorului un lanț pe care l-au pironit în pământ. Gulliver a reușit să se târască până în templu,





Asemeni inițiativei generoase și vizionare din anul 1895, când, sub domnia Regelui Carol I și prin efortul folcloristului Dumitru Stăncescu și al editorului Carol Müller, a fost pusă temelia colecției de carte „Biblioteca pentru toți”, astăzi, Curtea Veche Publishing vine, altruist și inspirat, în ajutorul copiilor și tinerilor țării.

Părinți, aduceți cartea aproape de copiii voștri! Așa cum au nevoie de iubire, de soare și de familie, cei mai mici români au nevoie de cărți, pentru a se întregi ca oameni.

Principele Radu al României

ERA MÂNDRU DE ȚARA SA
ȘI ABIA AȘTEPTA
SĂ-I POVESTEASCĂ REGELUI
CE LOC MINUNAT ERA EUROPA.

MARI SCRITORI PENTRU CITITORII CEI MICI
CĂRȚI NEMURITOARE

ILUSTRĂȚII DE
SARA ODDI

MULTUMIRI SPECIALE LUI
Jonathan Swift

incepi să afli

ISBN 978-606-588-664-3



9 786065 886643

Grafică de
MUCCA DESIGN